

Érd megyei jogú város kiváló diákjai

Tanulmányi és művészeti versenyek győztesei

A hagyományokhoz híven idén is decemberben került sor a város diákjainak járó legmagasabb városi kitüntetések átadására. December 19-én a Polgárok Háza dísztermében ötödik alkalommal tartották meg azt a városi rendezvényt, amelyen a legjobb versenyeredményeket elérő tanulókat ünnepelték, emlékéremmel és díszoklevéllel köszöntötték.

Az elismeréseket Segesdi János alpolgármester adta át

Sikeres diákok, felkészítő pedagógusaik, intézményvezetők gyűltek össze, hogy a 2010/2011-es tanévben a megyei, az országos és a nemzetközi tanulmányi és művészeti versenyeken kimagaslóan teljesítő tanulókat köszöntsék. Az Érd Kiváló Diákja emlékérmeket a közgyűlés 2007-ben a városi kitüntetések rangjára emelte, és a díj azoknak az érdi általános és középiskolában, valamint alapfokú művészetoktatási intézményben tanuló diákoknak adományozható, akik nemzetközi tanulmányi versenyen az első húszt, az oktatási minisztérium által kiírt és támogatott országos tanulmányi versenyen az első tízt, míg a megyei tanulmányi versenyen az első három helyezést valamelyikét érték el. A diákok a bronzplakettet egy alkalommal kaphatják meg alapfokú, majd egy alkalommal középfokú tanulmányaik során. Amennyiben eredményeik alapján ismét jogosultak lennének a kitüntetésre, úgy a továbbiakban díszoklevéllel jutalmazzzák további sikereiket.

Az ünnepi rendezvényen Kétszeriné Perlaki Csilla köszön-

totta a megjelenteket, köztük Segesdi János és Tóth Tamás alpolgármestert, Sárközi Mártát, a polgármesteri hivatal humánpolitikai osztályának vezetőjét, iskolaigazgatókat, pedagógusokat, és nem utolsósorban az ünnepeltek, a kiváló eredményeket felmutató diákokat. Az emlékérem és díszoklevél átadása előtt Gróh Katinka (a X. Országos Kodály Zoltán Szolfézs- és Népdaléneklési Verseny harmadik helyezettje) népdalokat énekelt, majd Szabados Andrea, az Érdligeti Általános Iskola hetedikese tanulója Ady Endre Karácsonyi rege című versét mondta el. Ezt követően Segesdi János alpolgármester szólt a dísztermet zsúfolásig megtöltő, kimagasló eredményeket felmutató tanulókhöz. Kifejtette: számára mindig igazi örömet jelent a városi kitüntetések átadása, hiszen ezekért a kiváló eredményekért méltán megdolgoztak azok a diákok, akik kiérdemelték a díjat. Igaz, amikor a versenyekre készültek és ott teljesítettek, elsősorban önmagukért dolgoztak, de eredményeik és sikereik nemcsak iskolájuk, hanem a város hír-

nevét is öregbítik, és ezt az önkormányzat emlékéremmel köszöni meg nekik.

Idén – a csapatversenyeken elért eredményeket is beleértve – közel százán érték el városi jutalmazásra méltó helyezéseket megyei, országos és nemzetközi versenyeken. Ebben az esztendőben összesen 48 diák érdemelte ki az Érd Kiváló Diákja emlékérmeket, míg azok, akik korábban már megkapták az Eöry Emil szobrászművész által tervezett, a tudás és a halhatatlanság fáját ábrázoló városi kitüntetést, az újabb sikereikért ezúttal díszoklevelet vehettek át. Természetesen, ahogyan Segesdi János alpolgármester is utalt rá, ezek a nagyszerű eredmények nem születtek volna meg, ha a tanulók mellett nem álltak volna szakmai tudásukkal, kitartó munkájukkal és buzdítással azok a lelkes pedagógusok, akik ezeket a tehetséges és szorgalmas tanulókat felkészítették a versenyekre, így a dicséret a felkészítő tanárokat is megilleti. Sikeres munkájukat megköszönve egy-egy csoport virággal gratulált nekik az alpolgármester.

Érd Kiváló Diákja emlékérmeket kapott az idén:

Megei versenyeredményekért Egervári Gergely, Faragó Andrea, Perlusz Anna, Varga Máté (Érdligeti Általános Iskola hetedikese tanuló), Borka Bálint (Érdligeti Általános Iskola), Gróh Katinka (Lukin László AMI), Horváth Dániel, Farkas Tünde, Dömötör Kata (Vörösmarty Mihály Gimnázium), Baka Tímea, Vas Barna, Ádám Zsófia, Lakatos Dávid, Varga Vince, Varga Dóra, Vulkán Botond, Szabó Dániel, Pató Máté, Babits Eszter, Fauszt Dóri, Tóth Borbála, Skotnyár Balázs, Fehér Veronka, Harnberger Bianka, Kézér Domonkos, Bán Gábor (valamennyien a Vörösmarty Mihály Gimnázium tanuló).

Országos versenyeredményekért emlékérem tulajdonosai lettek:

Gulyás Dávid (Kós Károly Szakképző Iskola), Budai Márk, Kósa Rozália, Miskéri Maja, Német Noémi (Érdligeti Általános Iskola), Nagy Jázmin, Szilas Judit (Lukin László AMI), Fekete Dorottya, Veidinger Zsófia, Gáspár Judit, Jánoky András, Domán Zsolt, Gellár Vince, Dénes Amanda, Szolnoki Barna, Horváth Anna, Zelena Viktor (Vörösmarty Mihály Gimnázium)

Nemzetközi versenyeken elért eredményekért

Böhm Alexandra, Ratter Judit, Steigerwald Adél, Szabados Andrea, Thalys Veronika, Zentai Brigitta (Érdligeti Általános Iskola), Szokolai Nándor (Lukin László AMI).

A korábbi emlékérmesek most megyei, országos és nemzetközi versenyeken elért eredményeikért oklevelet vehettek át. Ők a következők:

Süle Soma (Bolyai János Általános Iskola), Márton Dóra, Kubovics Márta, Pálos Zsófia, Havas V. Bendegúz, Bartha Bálint, Molnár Áron, Gál Benjámin, Virágh Anna, Kalocsai Péter, Hofman Áron, Kalmár Illdikó Réka, Bosits Miklós, Károlyi Áron (Vörösmarty Mihály Gimnázium tanuló).

Bálint Edit

Diákok és szülők a Gárdonyiban Iskolahívogató nyílt napon

A lehetőségeket az igazgatónő ismertette a szülőkkel

Kinyíltak a kapuk, bárki jöhetett, aki jövőre iskolájára volt kíváncsi. Ezen a napon nemcsak a kapuk voltak „nyitottak”, hanem a pedagógusok is, akik mindent elmondtak a megújult, megfiatalodott intézményről az érdeklődőknek. Sokan jöttek a Gárdonyiba, amelynek a nagy csarnoka néhány órára megtelt, bizonyítva, hogy egyre népszerűbb az iskola a (város)határon túl is...

„Változatlanul nagyüzem van a Gárdonyi Géza Általános Iskolában, amely épül, szépül, hogy tartani tudják a határidőt. Az őszre megfiatalodva át is adják az oktatási intézményt, ahol építés közben is zavartalanul folyik a tanítás. Már csak néhány hét, és jön a szünidő, amit annyira várnak a gyerekek. A jövőre elsősök szülei azonban előtte még tájékozódni mentek a „suliba” – írtuk egy-két évvel ezelőtt. Azóta „csak” annyi változott, hogy most már a gimnázium szót is hozzá kell írunk a címhez, különben változatlan a nagyüzem itt. Különösen a múlt héten, egy szép őszi nap délutánján volt hatalmas forgatag a megújult oktatási intézményben, ahol diákok, édesapák és édesanyjak adták egymásnak a kilincset. Az iskola hívta meg őket egy kis tájékozódásra, és láthatóan jól érezték magukat a csarnokban, az osztálytermekben, a folyosókon, sőt még az iskolapadban is... Amit lehetett, kipróbálták a jövőre „gárdonyisták”, de előtte meghallgatták Marosánné Gáti Gabriella igazgatónőt, aki tájékoztatást adott az iskola életéről, mindennapjairól, a képzésekről, az osztálytípusokról, a diákeletről, a hétköznapi életéről, az ünnepi eseményekről és a külföldi kapcsolatokról. Ez volt a harmadik nyílt nap, a kilencedik, tizedik évfolyamra vesznek fel hetven diákot, osztályonként 35-35 fővel.

Legalább háromszázan jöttek el, főleg érdeklődők, de sok kútiak, diósdiai, tárnokiak, battaiak és martonvásáriak is – tájékoztatott az igazgatónő. Örömmelre már hozzák a testvérüket is diákjaik, ebből látszik, hogy jó úton haladunk, jól érzik magukat nálunk. Egyre nagyobb az érdeklődés iskolánk iránt, akik már ismerik, azok természetesen most nem jöttek el a nyílt napra.

Ezen a napon se bémult meg

az élet az intézményben, a tanítás zavartalanul zajlott, a harmadik órát még meg is nyújtották tizenöt perccel, hogy ne ütközzenek az idejárók a szünetben a vendégekkel. Így is volt nagy forgalom a folyosókon, szerencsére verbuválódtak „önkéntes rendőrök” a helyi diákságból, így minden érdeklődőt eligazítottak az osztályokban, emeleten. A legtöbben aziránt érdeklődtek, mennyire ösztönzik az iskolában a művész-, illetve sportoló gyerekeket, és hogyan készítik fel a tanulókat az egyetemi életre. Többeknek pedig tetszett a gárdonyis egyenruha, különösen a diákok által tervezett nyakkendő.

A folyosókon, a csarnokban nagy a forgalom a nyílt napon

Szabóné Kosztyó Zsuzsanna Angéla lányát hozta ide, ők főleg a modern épülettől és az osztályok felszereltségétől voltak elragadtatva – Angéla természetesen szívesen járná itt a 9-et. Németh Vivien sóskútról jött, ő is inkább „ide buszozna”, mint máshová, mert számára nagyon szimpatikus a légkör, ami fogadta. Kedves László és fia, Húgó barátjával jött, ők a Kőrösiből kértek ki magukat erre a délutánra. Nekik az informatika és az angol tetszene itt, röviden csak ennyit mondtak: „Jól néz ki a környezet.” Fazekas Károly fia, Dániel a Telekiből nézett át, neki is tetszik a sulis, amire az édesapja megjegyezte:

– Az még kevés fiam, tanulni is kell. Dani jól tanul, de elég szórakozott – tette hozzá.

Szerintük is nagy szükség van az „ilyen” nyílt napokra, ahol tájékozódhatnak, benyomást szerezhetnek a jövőre iskoláról, ami – tetszik, nem tetszik, – igazán csak „tanulva” szépül meg...

Temesi László

„Iskolakóstolató” az Érdligeti Általános Iskolában

Meghívó

Sok szeretettel várunk minden iskolába készülő nagycsoportos óvodás kisgyermeket és szüleit iskolaelőkészítő foglalkozásunkra:

2012. január 20-án 16.30–17.30-ig az Érdligeti Általános Iskolában

2030 Érd, Diósi u. 95–101. Forfa épület és 2030 Érd, Túr u. 5–7. I. emelet aula.

Vargáné Balogh Erika igazgató

A magyar kultúra ünnepe

Egyik legfiatalabb ünnepünket, a magyar kultúra napját ünnepeljük január 22-én. Kölcsey Ferenc, korának egyik legműveltebb gondolkodója – a fennmaradt kézirat tanúsága szerint – 1823-ban e napon fejezte be a Himnusz megírását.

Január 22-e azonban nem csupán dátum, évforduló, amiről megemlékezünk. A magyar kultúrát ünnepeljük, és azokat az embereket, akik sokat tettek egykor, és tesznek ma is azért, hogy világhírűvé vált művészetünk, szokásaink, értékeink, hagyományaink ne vesszítsenek régi fényükből, s az európai élvonalban maradhassanak.

A magyar kultúra ezer éve mai szóval élve nem volt „fordulatoktól mentes”. Ma már természetes, hogy gyönyörű épületek, világszerte híres táncgyűjtések, zenei társulatok, remek költők, képzőművészek, zeneszerzők viszik hírül szerte a világban a magyar nemzet életének, megélt viharainak és dicsőségének történetét. Ma már az is természetes,

hogy állnak Budapesten a kultúra fellegráirai: a Magyar Állami Operaház, a Magyar Tudományos Akadémia, Szépművészeti Múzeum, a Nemzeti Színház, a Művészetek Palotája...

Az említett intézmények kisugárzó szellemi ereje is azt bizonyítja, hogy érdemes volt fáradozni az önálló, szabad és ízig-vérig magyar kulturális élet megteremtésén. Elődeinké volt a létrehozásuk kezdeményezése, megteremtése, majd velünk együtt változtak, fejlődtek és épültek.

Kultúránk múltja és jelene felveti azt a kérdést is: vajon van-e jövő és milyen a kultúra számára? Tudunk-e, vagy még inkább akarunk-e kitűnni az egyesült Európából értékeink által? Megőrizzzük-e mint sajátost, a más népektől megkülönböztető jellemvonást? Vagy a határokkal együtt eltűnik ez is, felolvad egy hatalmas, egyedi vonásokat nem tűrő, egyetemes kultúrában és vesz el az, amiért ezer éven át küzdött a magyar nemzet?

A történelem tanulsága immár, hogy a kultúrát lehet tűrni, akár tiltani is, de mindennek ellenére fényre érkezik, dacolva az aktuális tiltással, közönnyel, kulturális kiüresedéssel... Ma sem „a kard, hanem a kultúra teheti naggyá a magyar nemzetet”, ahogy Klebelsberg Kuno mondta közel száz évvel ezelőtt.

A huszonegyedik század világméretű versenyében nem a megsemmisülés, hanem a kulturális, szociális és gazdasági leszakadás veszélyeztet bennünket. Ezt elkerülni akkor lesz esélyünk, ha képesek vagyunk megtartók lenni az emberi kapcsolatokban, társadalmi struktúrák rendszerében.

A tegnapok jó szerencséje nem biztos, hogy holnap is megmarad. Kaphatunk jó időt, jó szelet, ám ez jövőnk érdekében még kevés. Nekünk kell elkezdenünk az újat, nem álrúhat öltve és szellem nélkül, hanem a minőség és a távlat jegyében.

Büki Attila